

3512

Handtassen

Iets bezitten kost meestal meer dan het oplevert. Er zijn uitzonderingen, maar die zijn schaars. Een crisis leert ons daarom niet alleen wat ontbreekt, maar vooral waar we te veel van hebben. Deze week werd bekend dat de gemeente Utrecht probeert om kunstenaars hun eigen werken terug te verkopen. Hoe de gemeente aan die kunst komt, vermeldt het berichtje op De Utrechtse Internet Courant niet. Ik neem aan dat het gaat om de duizenden kunstwerken die ooit zijn aangekocht via de Beeldende Kunstenaars

Regeling, kortweg BKR. De kunstenaars die nu van de HKU komen, waren nog niet eens geboren toen deze regeling in 1987 op de fles ging. Het moet ze wel als Science Fiction in de oren klinken: meer dan dertig jaar lang konden Nederlandse kunstenaars in hun levensonderhoud voorzien door kunst aan de gemeente en het rijk te verkopen. Landelijk zijn er honderdduizenden werken aangeschaft. Die werken verdwenen naar depots, gingen in roulatie bij de kunstuitlen of werden opgehangen op kantoren. Werkelijk mooie objecten zijn al lang geleden achterover gedrukt of meege-

geven aan gepensioneerde ambtenaren die er toch al een half leven tegenaan hadden gekeken. Voor wat er met de rest van de schilderen moest gebeuren, bestond geen plan. Eind jaren negentig is er nog serieus geopperd om alles maar te vernietigen.

Anno 2014 wil Utrecht dan echt van het resterende spul af. Het is een trieste, licht absurde uitverkoop. Zoals te voorspellen was, liggen de nog levende kunstenaars niet in de rij voor hun eigen oude B-werk.

Dieuwertje Wijsmuller van de stichting Ontferd Goed, die de gemeente helpt bij de verkoop, zei erover tegen DUIC: 'De kunstenaars hebben drie maanden de tijd om hun werk terug te kopen.

INGMAR HEYTZE schrijft wekelijks over het leven in de monumentale oude binnenstad, oftewel het 3512-post

◀ **Binnenkort naast plastic, glas en oud papier: de kunstbak?**

FOTO INGMAR HEYTZE

(...) Na drie maanden wordt geprobeerd het werk te verkopen aan anderen. Als het werk dan nog niet verkocht is, zal de kunstenaar het waarschijnlijk alsnog voor een lagere prijs kunnen kopen. Als de kunstenaar er dan nog geen interesse in heeft, worden van de overgebleven werken functionele objecten als handtassen gemaakt.'

Het is een harde les voor iedereen die nog overweegt om schilder, graficus of beeldhouwer te worden: vergeet het maar. Eerdere generaties zijn je voor geweest. Ze hebben de horizon al hermetisch dichtgekwast, stukgekrast of weggehakt. Er is zo veel kunst in deze wereld dat we bij god niet weten wat we er mee aan moeten. Handtassen zijn er echter nooit genoeg.

codegebied.